

de forskjellige Fordringer, som man med Føie gjør til et behageligt, for ikke at sige elegant Opholdssted, uden at dette ogsaa vil udøve en skadelig Indflydelse paa Frequenten af Tilskuerne. Men dertil kommer, at der jo i Virkeligheden ogsaa er et indskrænket Antal af Pladser. Naar der altsaa baade kunde opnaaes en mere beqvem og komfortabel Tilstand af Auditoriet i det Hele og desuden en ikke ganske ringe Forøgelse af Pladserne, saa kan det ikke nægtes — saaledes har det idetmindste stillet sig for mig, — at man derved vilde gjøre et stort Skridt fremad, og at man kunde haabe, derved, i Forbindelse med de øvrige Bestræbelser — som naturligtvis ere de væsentligste — med Hensyn til selve Præstationerne paa Scenen (M. S. a. g. e.: Hør!), at skaffe en bedre Udsigt til en saadan forøget Indtægt, at det derved blev mindre vanskeligt at faae Theatrets Forhold ordne, navnlig gjennem Forhandlingerne med Rigsdagen. Dette kan nu fyldestgøres paa en overmaade let Maade, som det forekommer mig, ved den foreliggende Plan. Der er i det foreliggende Finantslovsforslag kun gjort Krav paa et Beløb af 3 Tusinde og nogle Hundrede Rigsdaler, og det er jo klart, at dette Beløb er af en overmaade ringe Betydning, thi det kan jo ikke ventes at ville give noget synderligt Udbytte, at nogle af Theatrets Forziringer blive opmalede eller forgyldte, naar den øvrige Glendighed, om jeg tør bruge dette Udtryk, som i saa mange Henseender føles af Auditoriet, vedbliver. Det var altsaa først, naar man kunde faae et Beløb, hvorved der kunde opnaaes en fuldstændig Ombyggelse og Omdannelse af samtlige Tilskuerspladser, at der kunde ventes et saadant Resultat som det, jeg tidligere paapegede. Da der nu havest den omtalte Capital af 25,000 Rd., saa er Spørgsmaalet jo kun, om ikke Renten af denne Capital, der tidligere er kommen Theatret tilgode, kunde paa en hoist tilfredsstillende Maade blive fordoblet, maaskee flere Gange, ved en Anvendelse som den, hvorom der nu er Tale. Derom kan jeg nu ikke nære nogen som helst Tvivl; jeg holder mig overbevist om, at en saadan Forandring meget rundeligt vil erstatte Udgiften, og jeg seer da ikke — det maa jeg specielt fremhæve,

netop med Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amt, — at der derved er skeet nogen som helst Skade, at Noget som helst derved kan siges at være forhindret; thi, dersom det maatte blive Tilfældet, saaledes som jeg gaaer ud fra, at denne hele Forbedring og Forandring af Theatret vilde bevirke en forøget Søgning dertil og en større Indtægt deraf, og saaledes gjøre det muligt, at Theatret ogsaa i denne Henseende fik et Dypsving, saa er det jo tilgode for Skuepladsen, og det saavel, naar den er paa det Sted, hvor den nu befinder sig, som naar man tænker sig den forsat under andre Forhold, hvilket sidste Spørgsmaal jo staaer ganske aabent. Dersom det i Fremtiden skulde vise sig, at der var andre og bedre Betingelser for at skabe en saadan ganske ny Skueplads, end der for Dieblikket er, saa vil det jo ikke forhindres ved den foreslaaede Forandring af Theatret, og selv om den ikke var absolut fornøden, saa maa den dog erkendes at være en Forbedring. Man maa jo husse paa, at, dersom man vilde have et ganske nyt Theater, saa bliver der jo dog ogsaa Spørgsmaal om Anvendelsen af den Theaterbygning, man maatte forlade, og saa vilde sandsynligvis ogsaa de Penge, der vare anvendte derpaa, have deres gode Betydning, idet der saa kunde ventes et bedre Udbytte af denne Bygning. Jeg seer derfor ikke, at der herved vil lægges den allermindste Hindring iveien for et fremtidigt nyt Theater. De, der have den Tro, at det er muligt at skaffe et saa stort Beløb tilveie, som vilde udfordres for at skaffe en ganske ny Skueplads, kunne vedblivende hengive sig til den Tro og foretage de Skridt, der i saa Henseende kunne ansees fornødne, men jeg troer, det vil vare saalænge, inden et saadant Beløb kan skaffes tilveie, at de kunne være ret glade ved, at vor gamle Skueplads i de mellemliggende 3, 4, 5 og 6 — for ikke at sige 20—30 — Aar havest i en nogenlunde passende, sømmelig og anstændig Stikelse; de derimod, der ikke have den Tro, at en saadan Sum kan opdrives, og de — det maa jeg tilføie, — der ikke ønske et nyt og stort Theater, fordi de deri see en stor Fare for det Væsentlige og egentlige Betyd-